

ת"פ 36650/01/17 - מדינת ישראל נגד סלמאן אבו עליון, עאבד אבו סריחאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 36650-01-17 מדינת ישראל נ' אבו עליון ואח'
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. סלמאן אבו עליון
2. עאבד אבו סריחאן

גזר דין

כללי

1. לאחר שמיעת עד תביעה אחד, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדם, שאלה עיקריהן -

בין הנאשמים ובין ו.א. - צעיר כבן 20 (להלן: "המתלון") אין היכרות מוקדמת. במועד הרלוונטי לכתב האישום היתה י.א. - נערה כבת 17 (להלן: "הקטינה"), חברתו של הנאשם 1 והתגוררה יחד עם הנאשמים בשכירות בדירה בבאר שבע (להלן: "הדירה"). בתאריך 05.01.2017 בשעות הבוקר הקטינה התקשרה אל המתלון, אותו הכירה, והזמינה אותו להגיע לדירה בשעות הערב על מנת להיפגש עמו. המתלון הגיע לדירה בסמוך לשעה 22:00, לבקשת הקטינה. כעבור מספר דקות, הנאשמים הגיעו לדירה וראו את הקטינה לבדה עם המתלון על הספה. הנאשמים החלו להשתולל ולצעוק על המתלון ואמרו לו שהקטינה היא חברתו של הנאשם 1 ושהוא עשה טעות קשה של פגיעה בכבודו של הנאשם 1. מיד לאחר מכן הנאשמים החלו להכות את המתלון באגרופים ובעיטות בגופו, והנאשם 1 שלף סכין ודקר אותו, וכתוצאה מכך המתלון נפצע בכתפו ובכף ידו. בשלב מסוים הנאשם 2 הגן בגופו על המתלון. הנאשמים המשיכו להכות את המתלון, ובשלב זה הגיעו לדירה לביקור שני קטינים קרובי משפחתם של הנאשמים. הם הבחינו בנאשמים מכים את המתלון וכשהנאשמים סיפרו להם שמצאו את המתלון לבד עם הקטינה בדירה ושהדבר פגע בכבודו של הנאשם 1, הם הצטרפו לנאשמים והכו את המתלון באמצעות ידיהם בגופו. הנאשמים והקטינים איימו על המתלון שיהרגו אותו, וזאת כאשר אחד הקטינים מחזיק חפץ הנחזה להיות אקדח. הנאשם 1 לקח מהמתלון, בניגוד לרצונו, את ארנקו שהכיל גם כרטיס אשראי ואת הטלפון הנייד שלו מסוג אייפון, והנאשמים התכוונו לגנוב אותם מהמתלון. לבקשת המתלון, הנאשמים מסרו לו את מכשיר הטלפון שלו והוא התקשר לחבריו ומסר להם את כתובת הדירה על מנת שיגיעו למקום, ואז הנאשמים לקחו חזרה את הטלפון. כעבור מספר דקות חבריו של המתלון הגיעו לדירה, והנאשמים והקטינים איימו עליהם שיפגעו בהם ובמתלון. חבריו של המתלון

עמוד 1

ניסו לחלץ אותו מידי הנאשמים והקטינים, בכך שניסו להרגיע אותם, ואז משכו את המתלונן ואמרו לו לברוח. המתלונן ניצל את ההזדמנות וברח מהדירה כשהוא מדמם, וגם חבריו ברחו מהמקום. הנאשמים והקטינים רדפו אחרי המתלונן וחבריו, אך הם הצליחו להימלט מהם.

המתלונן הגיע לבית חולים והוברר כי הוא סובל מפציעות בגבו, בכף ידו ובירכו. הפצעים נסגרו בסיכות.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הם הורשעו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) ו - (2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); איומים (שתי עבירות), לפי סעיף 192 לחוק העונשין; וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

3. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בעת ביצוע העבירות היו הנאשמים צעירים מגיל 21 ועל כן שירות המבחן התבקש להכין עליהם תסקירים.

5. תסקירי שירות המבחן על הנאשמים

הנאשם 1

בתסקירי שירות המבחן על הנאשם 1 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

יליד 1998, רווק ומתגורר עם הוריו בתל-שבע. נעדר עבר פלילי. הבן החמישי במשפחה המונה זוג הורים ו-7 ילדים. אביו עובד ב"תנובה" ואמו עקרת בית. שני אחיו הגדולים שירתו בצבא. סיים 12 שנות לימוד בבי"ס "מחנה נתן" ולמד חשמלאות רכב ומכונאות. לדבריו, אהב ללמוד והיה בעל רצון להתקדם. למרות תמיכתם הכלכלית של הוריו, רצה להיות עצמאי מגיל צעיר ולכן עבד כטבח במסעדות. ציין כי הוא סובל מסוכרת, מוגדר כבעל 100% נכות ומקבל טיפול הכולל זריקות.

אשר לאירוע העבירה, שיתף, כי אינו מכיר את המתלונן. סיפר כי הגיע עם חבריו לדירה אותה הוא שוכר עם חברתו ועם הנאשם 2 והבחין במתלונן ששהה עם חברתו. לדבריו, שאל את המתלונן מי האדם האחראי אצלם על יישוב סכסוכים, משום שהתרועעות המתלונן עם חברתו פגעה בכבודו. טען, כי הודה במיוחס לו משום שהוסבר לו כי אם לא יודה ירצה מאסר של מספר שנים, ולכן העדיף להודות ולסיים את ההליך המשפטי. עם זאת הודה כי התפתחה קטטה בה הוא היה מעורב באופן אלים כלפי הצד השני.

שירות המבחן יצר קשר עם המתלונן. המתלונן שיתף בהשלכות האירוע על חייו האישיים, שכן נפצע ברגלו

מדקירות סכין וכבוד משפחתו נפגע. מסר, כי להערכתו המעורבים בפרשה תכננו להתנכל לו מאחר והינו מבוסס כלכלית. תיאר כי חש כעס כלפי המעורבים אך בחלוף הזמן מאז האירועים ובהתחשב בכך שאף אחד מהמעורבים לא יצר עמו קשר, הוא אינו חושש שיפגעו בו וכעסו עליהם פחת.

הנאשם טען כי אינו נוהג לפעול באלימות, ומצליח להימנע ממצבי קונפליקט. שירות המבחן התרשם כי אין לנאשם דפוסי אלימות מושרשים וכי לרוב הוא פועל באופן אדפטיבי במצבי קונפליקט. עם זאת צוין, כי במצבים בהם חש פגיעה וזלזול בכבודו, עלול להגיב באופן אלים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. דווח כי לרוב היה שקט ושיתף באופן כנה ופתוח רק אם פנו אליו. עם זאת חווה את השתתפותו כמשמעותית והביע נכונות להמשיך טיפול.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכוי והסיכון של הנאשם והמליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, מאסר מוחשי קצר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

הנאשם 2

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם 2 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

יליד 1996, רווק, מתגורר בתל-שבע. נעדר עבר פלילי. בן בכור במשפחה המונה אב, שלוש נשים ו- 21 ילדים. משפחתו מוכרת לגורמי הרווחה ומטופלת במחלקה לשירותים חברתיים על רקע רב בעייתי, כולל בעיות כלכליות קשות. אביו של הנאשם עבר תאונת דרכים ומאז הוא מרותק לכיסא גלגלים. אינו עובד, ומתפרנס מקצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

לדברי הנאשם, למד 12 שנות לימוד אך לא סיים את לימודיו במקצוע חשמלאות רכב לאור חוסר פניות על רקע מצבו של אביו. החל לעבוד בשיפוצים עד לגיוסו לצבא. שירת במשך שנתיים כנהג תובלה. במקביל, עבד כדי לסייע למשפחתו. מאז שחרורו מהצבא ועד למעצרו חיפש עבודה וסייע לאחיו בצרכיהם הלימודיים.

אשר לאירוע העבירה, שיתף כי אינו מכיר את המתלונן, ועבר להתגורר בדירה כ- 5 ימים בלבד טרם האירוע. תיאר כי הגיע לדירה יחד עם שותפו לעבירה וראה את חברתו של השותף יושבת עם המתלונן. שיתף כי לא הספיק להבין את המצב משום שהתפתחה מהומה בין המתלונן וחבריו לבין חבריו שלו ושל שותפו, וציין כי הגן על המתלונן וכתוצאה מכך הוא עצמו נחתך מסכין. תיאר חרטה על מעורבותו באירוע ומסר כי הודה במיוחס לו על מנת לסיים את ההליך הפלילי בעניינו הנמשך מזה שנה וגובה ממנו מחירים אישיים ומשפחתיים. עוד מסר כי מעוניין להיפגש עם המתלונן על מנת להבין ממנו את התפתחות הדברים ולהתנצל על חלקו.

הנאשם שיתף כי אינו נוהג באלימות, ומצליח להימנע ממצבי קונפליקט. שירות המבחן התרשם כי אין לנאשם דפוסי אלימות מושרשים וכי לרוב הוא פועל באופן אדפטיבי. עם זאת צוין כי במצבי לחץ על

מנת להרגיש שייכות לקבוצה, הוא עלול להגיב באופן אלים.

עוד צוין כי הנאשם הופנה לשירות המבחן לראשונה בשנת 2013 לאחר שהודה בנהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. הוא שולב בתוכנית חינוכית העשרתית לצורך מניעת הסתבכותם של בני נוער, ונטל בה חלק פעיל.

בנוסף, במסגרת הליך המעצר, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, הגיע באופן סדיר, ושיתף בתכנים משמעותיים.

שירות המבחן העריך את גורמי הסיכון והסיכוי של הנאשם והתרשם כי הוא זקוק להמשך טיפול. על רקע עמדתו של הנאשם לפיה הוא אינו רואה צורך בהמשך שילובו בטיפול, נמנע שירות המבחן מלתת המלצה טיפולית על הנאשם, והמליץ להטיל עליו עונש מוחשי קצר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה.

בתסקיר משלים מיום 05.03.18 צוין כי הנאשם הביע רצון להשתלב בקבוצה טיפולית, והוא אכן שולב בקבוצה. נמסר כי הוא בעל נכונות לקחת חלק בקבוצה ומעורב בהליך הקבוצתי.

לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם עונש מוחשי קצר בעבודות שירות ומאסר על תנאי, והמליץ בנוסף להעמידו בצו מבחן למשך שנה.

6. לאחר קבלת תסקירי שירות המבחן, ונוכח המלצות שירות המבחן, הסכימה התביעה להפנות את הנאשמים לממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת על התאמתם לשאת מאסר בעבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות חיווה דעתו כי הנאשמים כשירים לבצע עבודות שירות ואף מצא להם מקומות לביצוע עבודות שירות.

7. לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, המליצו הצדדים לבית המשפט, במשותף, להטיל על כל אחד מהנאשמים שישה חודשי מאסר בעבודת שירות, צו מבחן למשך שנה, פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪ ומאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית-המשפט.

8. ב"כ התביעה טענה, כי בהתחשב בתיקון המשמעותי בכתב האישום, גילם הצעיר של הנאשמים, העובדה כי הם נעדרו עבר פלילי, התסקירים החיוביים בעניינם והמלצות שירות המבחן עליהם,

ובהתחשב בעמדת המתלון, החליטה התביעה לבחור באפיק הטיפולי כמומלץ על ידי שירות המבחן, ולאפשר לנאשמים לשקם את חייהם.

ב"כ הנאשם 1 הדגיש כי כתב האישום תוקן משמעותית; הנאשמים שהו במעצר כחודש וחצי ולאחר מכן שהו תקופה ארוכה במעצר בית מלא; הנאשם נעדר עבר פלילי; אירוע העבירה אינו מאפיין את אורחות חייו ומיום האירוע לא נפתחו נגדו תיקים חדשים; והוא משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. טען, כי העונש המומלץ משקף את האיזון הנכון בין הפגיעה בערכים המוגנים ובין אינטרס השיקום ועתר לקבלו. הגיש פסיקה.

הנאשם 1 ביקש את התחשבות בית המשפט.

ב"כ הנאשם 2 טען כי העונש המוצע נמצא בתוך מתחם העונש ההולם לעבירות ולנסיבות כתב האישום המתוקן. הפנה לכך שבמהלך האירוע הנאשם 2 הגן על המתלון. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, התסקירים עליו היו חיוביים וכך גם ההמלצה. הוא לקח אחריות על ביצוע העבירה והביע נכונות לפצות את המתלון. אין לו עבר פלילי.

הנאשם 2 אמר, כי למד לקח.

9. מכלול מעשי הנאשמים - תקיפת המתלון בצוותא ואחר כך גם ביחד עם חבריהם הקטינים, דקירת המתלון בסכין על ידי הנאשם 1, האיום על המתלון שיהרגו אותו, תוך כדי שאחד הנוכחים מחזיק בחפץ הנחזה כאקדח, וגניבת הארנק והטלפון של המתלון - חמור מאוד, והוא מצדיק ענישה משמעותית, הכוללת תקופת מאסר מאחורי סורג וברית, במיוחד ביחס לנאשם 1.

10. עמדת התביעה, שבאה לקראת הנאשמים ונתנה להם הזדמנות, לקחה בחשבון בין היתר את עמדת המתלון, נתוני הנאשמים, גילם הצעיר, עברם הנקי, שיתוף הפעולה שלהם עם שירות המבחן והיתרמותם מהקשר הטיפולי, והמלצת שירות המבחן להימנע ממאסר בפועל. שיקולים אלה רלוונטים בהחלט לענין העונש. העונש איננו נקבע על פי נוסחה מתמטית מדויקת והגם שלדעתי ראוי היה להטיל על הנאשמים, ובמיוחד על הנאשם 1, מאסר של ממש, עמדת התביעה איננה בלתי סבירה.

11. נוכח האמור, אני מקבל את המלצת הצדדים לעונש וגוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

עמוד 5

א. 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את המאסר בעבודת שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת עבודת השירות שלו ביום 09.07.18 עד השעה 09:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום בשב"ס - במתחם בתי הכלא בבאר-שבע.

ב. מבחן למשך שנה.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ד. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם מתוך כספי הפיקדון שהפקיד הנאשם בתיק המעצר 36493-01-17. יתרת הסכום, תוחזר לנאשם.

הנאשם 2

א. 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את המאסר בעבודת שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת עבודת השירות שלו ביום 03.09.18 עד השעה 09:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום בשב"ס - במתחם בתי הכלא בבאר-שבע.

ב. מבחן למשך שנה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ד. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם מתוך כספי הפיקדון שהפקיד הנאשם בתיק המעצר 36493-01-17. יתרת הסכום, תוחזר לנאשם.

זכותערעורותוך 45 יוםמהיום .

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ח, 07 יוני 2018, בנוכחות הצדדים.